

EUROPAPARLAMENTET

2004

2009

Utskottet för utrikesfrågor

2007/2274(INI)

22.1.2008

FÖRSLAG TILL BETÄNKANDE

om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2007 och
EU:s politik på området
(2007/2274(INI))

Utskottet för utrikesfrågor

Föredragande: Marco Cappato

PR_INI

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om den årliga rapporten om de mänskliga rättigheterna i världen 2007 och EU:s politik på området (2007/2274(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av EU:s nionde årsrapport om de mänskliga rättigheterna (2007)¹,
- med beaktande av artiklarna 3, 6, 11, 13 och 19 i fördraget om Europeiska unionen och artiklarna 177 och 300 i EG-fördraget,
- med beaktande av den allmänna förklaringen om mänskliga rättigheter och alla relevanta instrument för mänskliga rättigheter²,
- med beaktande av FN-stadgan,
- med beaktande av alla FN:s konventioner om mänskliga rättigheter och deras fakultativa protokoll,
- med beaktande av regionala människorättsinstrument, särskilt afrikanska stadgan om människors och folks rättigheter och det fakultativa protokollet om afrikanska kvinnors rättigheter,
- med beaktande av ikraftträdandet av Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen (ICC) den 1 juli 2002 och av sina resolutioner om Internationella brottmålsdomstolen³,
- med beaktande av Europarådets konvention mot människohandel och 2005 års EU-plan för bästa metoder, standarder och förfaranden för att bekämpa och förhindra människohandel⁴,
- med beaktande av protokoll nr 13 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i vilket dödsstraffet förbjuds under alla omständigheter,
- med beaktande av FN:s konvention mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning,
- med beaktande av FN:s konvention om barnets rättigheter,
- med beaktande av FN:s konvention om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor och dess fakultativa protokoll,

---

¹ Rådets dokument 13288/1/07.

² Se bilagan till denna resolution.

³ EGT C 379, 7.12.1998, s. 265; EGT C 262, 18.9.2001, s. 262; EGT C 293 E, 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E, 12.11.2003, s. 576.

⁴ EUT C 311, 9.12.2005, s. 1.

- med beaktande av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹,
- med beaktande av AVS–EG-partnerskapsavtalet och översynen av detta²,
- med beaktande av sina tidigare resolutioner om mänskliga rättigheter i världen,
- med beaktande av sin resolution av den 7 juni 2007 om det femte mötet i FN:s råd för mänskliga rättigheter och resultatet av förhandlingarna om ett råd för mänskliga rättigheter (UNHRC)³,
- med beaktande av sin resolution av den 14 februari 2006 om klausulen om mänskliga rättigheter och demokrati i Europeiska unionens avtal⁴,
- med beaktande av sin resolution av den 1 februari 2007 om initiativet till ett allmänt moratorium för dödsstraff⁵ och den resolution av den 18 december 2007 som antogs av FN:s generalförsamling om ett världsomfattande moratorium för användningen av dödsstraff,
- med beaktande av sin resolution av den 20 september 2001 om kvinnlig könsstympning⁶, i vilken det slås fast att varje sådan form av stympning, oavsett grad, innebär våld mot kvinnor och kränker deras grundläggande rättigheter,
- med beaktande av sin resolution av den 6 september 2007 om hur dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter fungerar med tredjeländer, i vilken det betonas att kvinnors rättigheter uttryckligen ska inkluderas i all dialog om mänskliga rättigheter⁷,
- med beaktande av sin resolution av den 6 juli 2006 om yttrandefrihet på Internet⁸,
- med beaktande av alla de resolutioner som parlamentet antagit i trängande frågor som rör de mänskliga rättigheterna,
- med beaktande av slutsatserna från EU:s forum för mänskliga rättigheter, som hölls i Lissabon i december 2007,
- med beaktande av FN:s internationella konvention om funktionshindrades rättigheter, som undertecknades av Europeiska gemenskaperna och de flesta medlemsstaterna den 30 mars 2007, där det fastställs en skyldighet att införliva funktionshindrade personers intressen och angelägenheter i människorättsliga åtgärder gentemot tredjeländer,
- med beaktande av det vägledande meddelandet till EU:s delegationer och tjänsteavdelningar om funktionshinder och utveckling, som publicerades i juli 2004,

¹ EUT C 303, 14.12.2007, s. 1.

² EGT L 317, 15.12.2000, s. 3; EUT L 209, 11.8.2005, s. 27.

³ Antagna texter, P6_TA(2007)0235.

⁴ EUT C 290 E, 29.11.2006, s. 107.

⁵ EUT C 250 E, 25.10.2007, s. 91.

⁶ EGT C 77 E, 28.3.2002, s. 126.

⁷ Antagna texter, P6_TA(2007)0381.

⁸ EUT C 303 E, 13.12.2006, s. 879.

- med beaktande av FN:s deklaration om människorättsförsvare och den verksamhet som utövas av FN:s generalsekreterares särskilda representant för människorättsförsvarens situation,
- med beaktande av den internationella konventionen till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden, som antogs i december 2006,
- med beaktande av Europeiska unionens riktlinjer för främjande av efterlevnaden av internationell humanitär rätt¹, om barn och väpnade konflikter och om människorättsförsvare,
- med beaktande av artikel 45 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för utrikesfrågor (A6-.../2008), och av följande skäl,
  - A. Rådets och kommissionens årsrapport om de mänskliga rättigheterna 2007 ger en allmän översikt över det arbete som Europeiska unionen utför genom sina institutioner i fråga om de mänskliga rättigheterna inom och utanför EU.
  - B. I Europaparlamentets årsrapport 2007 granskas, utvärderas och, i specifika fall, framförs konstruktiv kritik när det gäller kommissionens och rådets arbete för de mänskliga rättigheterna och Europaparlamentets övergripande verksamhet.
  - C. EU:s interna människorättsliga arbete påverkar direkt EU:s trovärdighet och förmåga att föra en effektiv extern politik.
  - D. Mänskliga rättigheter och skyddet av dessa bygger på – och bör främjas parallellt med – rättsstatsprincipen, demokratiskt styre, principen om maktodelning och politiskt ansvar, separation mellan kyrka och stat och politiska rättigheter som gör det möjligt att själv hävda sina mänskliga rättigheter.
  - E. Det krävs insatser för att lägga ännu större vikt vid respekten för de grundläggande mänskliga rättigheterna, särskilt politiska rättigheter, i förhandlingarna och genomförandet av bilaterala eller regionala handelsavtal, även de som ingås med betydande handelspartner.
  - F. Rättvisa, frihet, demokrati och rättsstatsprincipen är garantier för de grundläggande friheterna och de mänskliga rättigheterna och grundvalar för varaktig fred. Varaktig fred kan inte uppnås genom överenskommelser med dem som är ansvariga för systematiska människorättskränkningar eller brott mot internationell humanitär rätt.
  - G. Politik som främjar mänskliga rättigheter motarbetas kraftigt i många delar av världen, eftersom människorättskränkningar oundvikligen går hand i hand med en vilja från dem som gör sig skyldiga till dessa kränkningar att minska effekterna av politik i syfte att främja dessa rättigheter, särskilt i länder där människorättskränkningarna är avgörande för att en odemokratisk regering ska kunna behålla makten.

¹ EUT C 327, 23.12.2005, s. 4.

- H. Fortfarande lever 82 procent av alla personer med funktionshinder under fattigdomsgränsen i utvecklingsländerna, och de fortsätter att utsättas för grova människorättskränkningar, bland annat nekade de rätten till liv och utsätts för omänsklig eller förnedrande behandling. Situationen för barn med funktionshinder är extra allvarlig i detta sammanhang.
- I. I WHO:s stadga konstateras att ”bästa möjliga hälsa är en grundläggande rättighet för alla människor oavsett ras, religion, politisk åskådning och ekonomisk eller social ställning”, och alla människors hälsa är ett grundläggande villkor för att uppnå fred och trygghet.
1. Europaparlamentet fördömer att EU fortfarande har långt kvar till en konsekvent och tuff politik för att upprätthålla och främja mänskliga rättigheter i världen. Parlamentet anser att betydande framsteg måste göras för att se till att befintliga EU-bestämmelser på människorättsområdet verkligen efterlevs.
  2. För att avsevärt förbättra främjandet av de mänskliga rättigheterna, vilket ofta hämmas av att medlemsstaternas nationella intressen ges för stor vikt, anser Europaparlamentet att det är nödvändigt att vidta åtgärder för att stärka den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, inom vilken främjandet av mänskliga rättigheter bör prioriteras.
  3. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att göra mer för att förbättra EU:s förmåga att agera snabbt på tredjeländers kränkningar av de mänskliga rättigheterna, inte minst genom att integrera människorättspolitiken i all EU-politik gentemot sådana länder.

Allmänna principer och förslag om mänskliga rättigheter, demokrati, fred och icke-våld

4. Europaparlamentet upprepar att mänskliga rättigheter – så som dessa definieras i de grundläggande internationella instrumenten och konventionerna, inklusive stadgan om Europeiska unionens grundläggande rättigheter – är universella rättigheter, historiskt förvärvade naturliga rättigheter för vilka praktisk och effektiv respekt är ett viktigt sätt att garantera införandet och genomförandet av internationell lag och ordning, och främjandet av fred, rättvisa och demokrati.
5. Europaparlamentet anser att de mänskliga rättigheternas konkreta roll i lokala och nationella domstolar världen över, eller när detta inte är möjligt, i överstatliga domstolar bör vara ett uttryckligt och prioriterat mål för EU:s politik, och man bör starta med den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken.
6. Europaparlamentet uppmanar därför kommissionen och rådet att prioritera åtgärder – liknande dem som vidtogs för att inrätta Internationella brottmålsdomstolen – för att stödja verksamheten vid alla domstolar som aktivt försöker skydda de mänskliga rättigheterna. Parlamentet anser framför allt att största möjliga stöd bör ges till Interamerikanska domstolen för de mänskliga rättigheterna och Afrikanska domstolen för mänskliga rättigheter och folkrätt, och att åtgärder bör vidtas för att underlätta

inrättandet av en domstol för mänskliga rättigheter mellan de stater i Asien och Oceanien som inte är auktoritära eller är diktaturer.

7. Europaparlamentet anser att rätten till demokrati – med vilket förstås varje medborgares rätt att delta i utövandet av folkmakten inom ramen för institutioner som grundar sig på rättsstatsprincipen – är en historiskt förvärvad universell mänsklig rättighet som uttryckligen erkänns av Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, Wienförklaringen från 1993 och FN:s millenniedeklaration. Denna rätt till demokrati medför en skyldighet för internationella gemenskapsinstitutioner, EU och alla medlemsstater att arbeta för att avlägsna hinder så att denna rätt till demokrati kan komma alla i hela världen till del fullt ut. Det strategiska målet bör vara att skapa en världsomspännande organisation för demokrati och demokratier. Detta kan uppnås antingen genom att omvandla eller stärka redan befintliga överstatliga organisationer – med ministerkonferensen Community of Democracies som bas – eller genom att inrätta nya organisationer.
8. Europaparlamentet anser att varje stat i slutändan bör låta sin suveränitet underställas överstatliga regler och institutioner som har inrättats eller ska inrättas för att garantera verkligt genomförande av internationella människorättsstandarder och -fördrag. Parlamentet anser att den ”fullständigt suveräna nationalstaten”, särskilt när denna baseras på etnisk, språklig eller religiös uppdelning, inte längre lämpar sig för att upprätthålla individuella friheter och bevara freden.
9. Europaparlamentet anser att Ghandis icke-våldsprincip är det bästa sättet för att se till att mänskliga rättigheter åtnjuts, upprätthålls, främjas och respekteras. Parlamentet anser att främjandet av de mänskliga rättigheterna bör prioriteras i EU:s människorätts- och demokratipolitik och avser att hålla sig á jour och studera modern icke-våldsteori och – praktik, delvis genom en jämförande analys av de bästa metoder som tidigare använts. För att ge denna tanke en central roll föreslår parlamentet att en europeisk konferens om icke-våld ska hållas 2009 och att 2010 ska utses till ”Europeiska icke-våldsåret”. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att inom FN arbeta för att förklara 2010–2020 för ”icke-våldsdecenniet”.

EU:s årsrapport om mänskliga rättigheter 2007

10. Europaparlamentet betonar den betydelse EU:s årsrapport om de mänskliga rättigheterna har för att analysera och utvärdera EU:s människorättspolitik, framför allt för att lyfta fram frågor om mänskliga rättigheter i allmänhet.
11. Europaparlamentet anser att det bör tillhandahållas mer information för att bedöma tidigare politik och att det bör föreslås instrument och riktlinjer för att justera de politiska prioriteringarna land för land. Parlamentet upprepar sin begäran om en bedömning av användningen av och resultaten från Europeiska unionens politik, instrument och initiativ om mänskliga rättigheter i tredjeländer, även genom att införa index och andra mätbara bedömningskriterier.
12. Europaparlamentet välkomnar offentliggörandet av 2007 års rapport från rådet och kommissionen vid sammanträdesperioden i december 2007, parallellt med parlamentets

utdelning av sitt årliga Sacharovpris för tankefrihet till Salih Mahmoud Mohamed Osman från Sudan. Parlamentet har nu inlett en tradition och gjort Europaparlamentets sammanträdesperiod i december till det tillfälle varje år då fokus riktas på EU:s verksamhet på människorättsområdet.

13. Europaparlamentet uppmanar återigen rådet och kommissionen att överväga att upprätta en övergripande förteckning över ”länder som ger upphov till särskild oro” i fråga om kränkningar av mänskliga rättigheter, och betonar hur viktigt det är att ta fram kriterier för att mäta och jämföra länder med hänvisning till hur de sköter sig på människorättsområdet, och göra det möjligt att definiera olika kategorier länder och på så sätt kunna göra specifika politiska prioriteringar.

Rådets och kommissionens verksamhet på människorättsområdet i internationella forum

14. Europaparlamentet hyllar det arbete som Riina Kionka, den höga representantens särskilda representant för mänskliga rättigheter, har utfört under 2007. Parlamentet fortsätter att stödja hennes verksamhet och hennes ansträngningar för att göra EU mer synligt i internationella människorättsforum och stärka EU:s roll i dessa forum. Parlamentet förväntar sig att den höga representanten, rådet och alla medlemsstaternas representanter ska stödja hennes arbete för att främja mänskliga rättigheter fullt ut.
15. Europaparlamentet anser att EU:s kapacitet att förebygga, reagera på och hantera kriser har visat sig vara otillräcklig. Parlamentet ber därför rådet att successivt omvandla den europeiska säkerhets- och försvarspolitikens civila aspekter till en ”civil fredskår” som ska hantera kortvariga civila kriser och mer långvarigt fredsbyggande. Parlamentet anser att Europaparlamentet inom ramen för detta bör stärka det civila samhällets nätverk på fältet – på lokal, nationell och regional nivå – så att man främjar förtroendeskapande åtgärder, kapacitetsbyggande, övervakning och ökad medvetenhet, och på så sätt ger sitt stöd till institutionaliseringen av det civila samhällets deltagande i regionala och lokala freds- och säkerhetsstrukturer.
16. Europaparlamentet upprepar sin begäran till kommissionen om att uppmantra EU:s medlemsstater och tredjeländer som det pågår förhandlingar med om framtida anslutning, att underteckna och ratificera alla FN:s och Europarådets grundläggande människorättskonventioner och tillhörande fakultativa protokoll. Parlamentet uppmärksammar framför allt EU:s medlemsstater på behovet av att ratificera den internationella konventionen om skydd för alla migrerande arbetare och deras familjemedlemmar, som ingen medlemsstat hittills har ratificerat¹.
17. Europaparlamentet vill att Europeiska gemenskapen och medlemsstaterna snabbt ratificerar FN:s konvention om funktionshindrades rättigheter. Parlamentet framhåller att det fakultativa protokollet till konventionen ska betraktas som en väsentlig del av själva konventionen och uppmanar Europeiska gemenskapen att på samma gång tillträda både konventionen och protokollet.

---

¹ Fram till juni 2007.

18. Europaparlamentet betonar hur viktigt det är att göra EU och dess medlemsstater mer delaktiga i människorätts- och demokratifrågor när det gäller deras deltagande i olika internationella forum under 2007, inklusive första årets arbete i FN:s råd för mänskliga rättigheter (UNHRC), FN:s generalförsamling, OSSE:s ministerråd och Europarådet.
19. Europaparlamentet efterlyser bättre samarbete och samordning mellan Europarådet och EU. Parlamentet välkomnar att ett samförståndsavtal mellan Europarådet och EU undertecknades den 11 maj 2007 och uppmanar båda parter att omsätta avtalet i praktiken. Parlamentet hänvisar särskilt till följande rekommendationer i Junckerbetänkandet:
  - Rekommendationen att Europarådets kommissarie för mänskliga rättigheter bör vara den institution till vilken EU, i likhet med Europarådets alla medlemsstater, kan hänskjuta människorättsproblem som inte täcks av befintliga övervaknings- och kontrollmekanismer.
  - Rekommendationen att det utvecklas instrument för att främja och stärka demokrati och fullt ut använda sig av Venedigkommissionens expertis.
20. Europaparlamentet konstaterar att UNHRC har potential att utvecklas till en värdefull ram för EU:s multilaterala människorättsarbete. Parlamentet beklagar att UNHRC under sitt senaste verksamhetsår inte har förbättrat FN:s människorättsfacit. Parlamentet sätter sin tillit till att genomförandet av den allmänna återkommande utvärderingen kommer att leda till de första konkreta resultaten och förbättringarna. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att noga övervaka denna process för att se till att FN:s generalförsamlings resolution 60/251 genomförs, vilket är startpunkten för den allmänna återkommande utvärderingen, baserad på objektiv och tillförlig information om att varje medlemsstat har uppfyllt sina skyldigheter och åtaganden på människorättsområdet på ett sätt som garanterar att alla stater ges universell tackning och lika behandling. Parlamentet uppmanar rådet att föreslå hur Europaparlamentet formellt kan göras delaktigt inom ramen för detta nyinrättade förfarande.
21. Europaparlamentet välkomnar att det klagomålsförfarande som baserades på det tidigare ”1503-förfarandet” även i fortsättningen kommer att göra det möjligt för enskilda och organisationer att lämna in klagomål om svåra och styrkta kränkningar av de mänskliga rättigheterna till UNHRC. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att se till att alla icke-statliga organisationer även i fortsättningen hörs i UNHRC så att de kan använda sig av sin rådgivande status för att inkomma med skrivelser och göra muntliga uttalanden.
22. Europaparlamentet bekräftar hur viktigt det är med särskilda förfaranden och landsmandat inom rådet för mänskliga rättigheter. Parlamentet fördömer EU:s beslut att ställa sig bakom en resolution som krävde att mandatet för människorättsexperterna i Darfur inte skulle förnyas och rådet för mänskliga rättigheters beslut att inte förnya mandatet beträffande Vitryssland och Kuba.
23. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att föreslå en reform av rådet för mänskliga rättigheter så att man ser till att endast länder som har

utfärdat en stående inbjudan när det gäller alla förfaranden tillåts delta. I väntan på en sådan reform begär parlamentet att denna regel ska tillämpas när man avgör huruvida EU ska stödja kandidatländer.

24. Europaparlamentet uppmanar EU och dess medlemsstater att öka sitt engagemang och sin samordning när det gäller ministerkonferensen Community of Democracies, med tanke på att ministerkonferensens permanenta sekretariat kommer att inrättas i Polen och med tanke på att Portugal för närvarande är ordförande för dess sammankallande grupp, och officiellt kommer att stå som värd för nästa ministerkonferens som ska hållas i Lissabon 2009. Parlamentet anser att ett ökat engagemang från EU:s sida skulle kunna stärka ministerkonferensen Community of Democracies inflytande och trovärdighet, särskilt genom att stärka FN:s demokratiska rådslag och genom att främja ett aktivare och legitimare deltagande från det civila samhällets sida när det gäller ministerkonferensens format.
25. Europaparlamentet uppmanar i detta sammanhang EU att formellt gå samman med andra demokratiska regeringar från andra regionala grupperingar för att starta formellt samarbete och samråd inom UNHRC i syfte att garantera att initiativ om respekt för de principer som ingår i FN:s allmänna förklaring om de mänskliga rättigheterna blir framgångsrika. Parlamentet anser att det endast är genom gemensamma insatser av en tvärregional allians av demokratiska stater, som ministerkonferensen Community of Democracies, som EU:s multilaterala människorättsarbete kan bli effektivt inom FN:s olika forum, vilket visas av att FN:s generalförsamling den 18 december 2007 antog en resolution om användningen av dödsstraff.
26. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen använde sin ställning, som ordförande för Kimberleyprocessen under hela 2007, för att stärka de mekanismer som är avsedda att hejda flödet av konfliktdiamanter. Parlamentet upprepar vikten av Kimberleyprocessen, med tanke på sambandet mellan att stoppa handeln med konfliktdiamanter och att uppnå varaktig fred och trygghet. Parlamentet välkomnar dessutom Turkiet och Liberia som nya medlemmar 2007 och Republiken Kongo återinträde som medlem i Kimberleyprocessen (vilket ger ett sammanlagt medlemsantal på 48 medlemmar, inklusive Europeiska gemenskapen som representerar 27 medlemsstater).
27. Europaparlamentet välkomnar att den tredje internationella konferensen för att få till stånd ett internationellt avtal om förbud mot att tillverka, använda, transportera eller lagra klusterbomber i överensstämmelse med principerna i internationell humanitär rätt hölls i Wien i december 2007 med fullt stöd av EU¹. Parlamentet uppmanar Rumänien och Cypern, som de två EU-medlemsstater som fortfarande inte har ratificerat Osloförklaringen av den 23 februari 2007 att göra detta. Parlamentet ger sitt fulla stöd till nästa Osloprocesskonferens som är tänkt att hållas i Wellington den 18-22 februari 2008 och i Dublin den 19-30 maj 2008. Parlamentet förväntar sig att samtliga EU-medlemsstater ska kunna underteckna avtalet vid den ceremoni som är tänkt att hållas i Oslo i slutet av 2008.

---

¹ Över 140 representanter för det civila samhället och 138 stater deltog (av vilka 94 har ställt sig bakom Osloförklaringen eller Osloprocessen).

28. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta sina ihärdiga ansträngningar för att få alla att ratificera Romstadgan och anta de nationella genomförandebestämmelser som krävs, i överensstämmelse med rådets gemensamma ståndpunkt 2003/444/GUSP av den 16 juni 2003 om Internationella brottmålsdomstolen¹ (ICC) och handlingsplanen. Parlamentet påpekar att inte alla ordförandeländer har strävat efter detta mål lika ihärdigt. Parlamentet ber alla ordförandeländer att nämna omfattningen av samarbetet med Internationella brottmålsdomstolen i alla toppmöten med tredjeländer. Parlamentet begär att dessa ansträngningar ska utökas till att även omfatta ratificering och genomförande av avtalet om Internationella brottmålsdomstolens immunitet och privilegier, vilket är ett viktigt operativt redskap för domstolen. Parlamentet konstaterar att avtalet med Förenade kungariket om verkställandet av domar trädde i kraft den 8 december 2007 (och att ett liknande avtal som ingicks med Österrike 2005 också trädde ikraft). Parlamentet uppmanar alla medlemsstater att överväga att ingå liknande avtal med Internationell brottmålsdomstolen. Parlamentet uppmärksammar avtalet mellan Europeiska unionen och Internationella brottmålsdomstolen om samarbete och bistånd som ett viktigt redskap för att komplettera de enskilda medlemsstaternas skyldigheter.
29. Europaparlamentet välkomnar att Japan ratificerade Romstadgan i juli 2007 och att antalet signatarstater i december 2007 därmed hade ökat till 105. Parlamentet uppmanar Tjeckien, som är den enda kvarvarande EU-medlemsstat som inte har ratificerat Romstadgan, att utan dröjsmål göra detta.
30. Europaparlamentet uppmanar än en gång alla länder, men särskilt Förenta staterna, Chile och Turkiet, att ratificera Romstadgan. Parlamentet är oroligt för att om Förenta staterna inte ratificerar stadgan spelar detta alla stater och regeringar som helt struntar i internationell strafflagstiftning i händerna.
31. Europaparlamentet uppmanar samtliga medlemsstater att samarbeta fullt ut med Internationella brottmålsdomstolens olika organ, särskilt när det gäller att lagföra brottslingar som är på fri fot. I detta sammanhang konstaterar parlamentet med tillfredsställelse den samarbetsvilja som har visats av Demokratiska republiken Kongo vid överlämnandet av Germain Katanga till Internationella brottmålsdomstolen, Serbiens samarbete vid gripandet och överlämnandet av Zdravko Tlimir till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien (ICTY) och Montenegros samarbete vid gripandet och överlämnandet av Vlastimir Đjordjević till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien. Parlamentet konstaterar emellertid med oro att Sudan fortfarande inte samarbetar med Internationella brottmålsdomstolen för att gripa och överlämna Ahmad Muhammad Harun och Ali Muhammad Ali Abd-Al-Rahman. Parlamentet konstaterar med oro att Internationella brottmålsdomstolens arresteringsordrar för fyra medlemmar av Herrrens befrielsearmé i Uganda fortfarande inte har verkställts. Parlamentet konstaterar dessutom med oro att Radovan Karadžić och Ratko Mladić fortfarande är på fri fot och inte har förts till Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien. I detta sammanhang upprepar parlamentet att undertecknandet av ett

---

¹ EUT L 150, 18.6.2003, s. 67.

stabiliserings- och associeringsavtal är underställt ett villkor om fullt samarbete med Internationella krigsförbrytartribunalen för f.d. Jugoslavien, och att detta bör leda till att alla de resterande åtalade krigsförbrytarna grips och överlämnas. Parlamentet anser dessutom att den pågående rättegången mot Liberias tidigare president Charles Taylor vid specialdomstolen för Sierra Leone i Haag innebär en betydande utveckling mot att undvika straffrihet.

32. Europaparlamentet understryker att den internationella straffrättslagstiftningen måste stärkas och uppmärksammar i detta sammanhang att en rättslig snabbinsatsstyrka inrättades i november 2007 som ett nytt internationellt samarbetsinstrument för att tillhandahålla expertis och bistånd där identifiering, insamling och bevarande av information skulle vara till hjälp vid en rad olika internationella och övergående rättsalternativ¹. Parlamentet uppmanar Internationella brottmålsdomstolen att intensifiera sina ansträngningar för att engagera samhällen där det pågår utredningar i en process av konstruktiv interaktion med Internationella brottmålsdomstolen, för att främja förståelse och stöd för domstolens mandat, hantera förväntningar och göra det möjligt för dessa samhällen att följa med i och förstå den internationella straffrättsprocessen. Parlamentet framhåller den roll som mekanismer utanför de rättsliga myndigheterna kan spela för att ta upp kränkningar av mänskliga rättigheter och internationell humanitär rätt, under förutsättning att dessa insatser sker på ett rättssäkert sätt och inte är skeninsatser.
33. Europaparlamentet välkomnar den resolution om ursprungsbefolkningars rättigheter som har antagits av FN:s generalförsamling och gratulerar rådet och kommissionen för att de ställde sig bakom antagandet av denna text, som kommer att skapa en ram inom vilken stater kan skydda och främja ursprungsbefolkningars rättigheter utan att exkludera eller diskriminera någon. Samtidigt konstaterar parlamentet med oro att utan nya instrument som garanterar att resolutionen ifråga genomförs kan man inte förvänta sig några verkliga förbättringar av ursprungsbefolkningarnas liv, framför allt de som lever under auktoritära regimer eller i diktaturer. Parlamentet uppmanar därför kommissionen att följa upp genomförandet av resolutionen, framför allt genom det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.

Genomförandet av EU:s människorättsriktlinjer

34. Europaparlamentet uppmanar än en gång kommissionen och medlemsstaternas ambassader och konsulat att se till att all deras personal är helt medveten om människorättsriktlinjerna. Parlamentet anser att inrättandet av den europeiska avdelningen för yttre åtgärder bör användas i förebyggande syfte för att harmonisera synsättet på mänskliga rättigheter på medlemsstaternas och kommissionens beskickningar i utlandet genom gemensamma strukturer och personal och på så sätt skapa verkliga ”EU-ambassader”.
35. Europaparlamentet noterar det tyska och portugisiska ordförandeskapets försök att slutföra arbetet med EU:s människorättsriktlinjer om barnets rättigheter. Parlamentet ser fram emot att under nästa år få motta förslag till särskilda genomförandeåtgärder som

---

¹ http://www.justicerapidresponse.org/Documents1/JRR_NY_NOV07_FinalOutcomeDocument.pdf

kommer att inriktas på att genomföra det holistiska och övergripande synsätt som utarbetats i de grundläggande riktlinjerna.

36. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet att hitta ett sätt att förbättra samordningen och samarbetet mellan rådets arbetsgrupper i förhållande till démarches på gemensamma områden, exempelvis mellan rådsarbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna och den arbetsgrupp som har hand om Internationella brottmålsdomstolen, när det gäller internationell straffrätt och barn och väpnade konflikter.
37. Europaparlamentet uppmanar rådet att uppdatera riktlinjerna för att till fullo uppmärksamma hur viktigt högsta möjliga hälsostandard är som grundläggande rättighet, särskilt när det gäller att hantera smärta.

Dödsstraffet

38. Europaparlamentet välkomnar den ovan nämnda resolution som FN:s generalförsamling antog den 18 december 2007 och i vilken det krävs ett världsomfattande moratorium för användningen av dödsstraff. Parlamentet uppmärksammar den positiva tvärregionala karaktär som detta initiativ har.
39. Europaparlamentet uppmanar rådet att uppdatera sina riktlinjer om dödsstraff för att stödja all verksamhet vars mål är fullständigt genomförande av FN:s generalförsamlings resolution, i vilken det bland annat riktas en uppmaning till alla länder som fortfarande har kvar dödsstraffet att respektera internationella standarder som garanterar att rättigheterna för de som är dömda till döden skyddas, framför allt de minimistandarder som anges i bilagan till FN:s ekonomiska och sociala råds resolution 1984/50 av den 25 maj 1984. Parlamentet påpekar att generalsekreteraren i resolutionen informeras om användningen av dödsstraffet och efterlevnaden av de skyddsmekanismer som garanterar att rättigheterna för de som har dömts till döden skyddas och att resolutionen syftar till att gradvis begränsa användningen av dödsstraffet och minska antalet brott som kan leda till dödsstraff. Parlamentet påpekar dessutom att resolutionen avslutas med en uppmaning till FN:s samtliga medlemsstater om att inrätta ett moratorium för avrättningar med målet att helt avskaffa dödsstraffet.
40. Europaparlamentet uppmanar ordförandeskapet att uppmuntra Italien, Lettland, Polen och Spanien, som fortfarande inte har ratificerat protokoll nr 13 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, att göra detta.¹ I samband med detta konstaterar parlamentet att riktlinjerna om dödsstraffet kan genomföras på ett mer konsekvent sätt om medlemsstaterna undertecknade och ratificerade sådana protokoll.
41. Europaparlamentet välkomnar rådets (rättsliga och inrikes frågor) beslut av den 7 december 2007 om att ställa sig bakom den gemensamma förklaringen från Europarådet och Europeiska unionen om att inrätta en Europadag mot dödsstraff, vilken

---

¹ Den 10 januari 2008 hade Italien, Lettland, Polen och Spanien undertecknat men inte ratificerat protokoll nr 13 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i vilket dödsstraffet förbjöds under alla omständigheter.

kommer att firas den 10 oktober nästa år. Europaparlamentet välkomnar förhandlingarna vid Europakonferensen i Lissabon den 9 oktober 2007 och begär än en gång att dödsstraffet helt ska utrotas i Europa och att ett universellt avskaffandet av dödsstraffet bör främjas.

42. Europaparlamentet välkomnar att dödsstraffet avskaffades i Albanien den 25 mars 2007 (för alla brott), i Kirgizistan den 27 juni 2007, i Rwanda den 26 juli 2007, i den amerikanska delstaten New Jersey den 13 december 2007 och i Uzbekistan den 1 januari 2008.

Tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling

43. Europaparlamentet noterar att Grekland, Lettland, Litauen, Slovakien och Ungern hittills varken har undertecknat eller ratificerat det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr (OPCAT). Parlamentet noterar att Belgien, Cypern, Finland, Frankrike, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Portugal, Rumänien, Tyskland och Österrike hittills har undertecknat men inte ratificerat protokollet. Parlamentet uppmanar EU-medlemsstater som ännu inte har undertecknat och/eller ratificerat det fakultativa protokollet till konventionen mot tortyr att utan dröjsmål göra detta.
44. Europaparlamentet är bekymrat över hur starkt engagemang för mänskliga rättigheter de EU-medlemsstater verkligen har som vägrar att underteckna ovannämnda internationella konvention till skydd för alla människor mot påtvingade försvinnanden. Parlamentet uppmanar alla EU:s medlemsstater som inte har undertecknat och ratificerat konventionen att göra detta så snabbt som möjligt.¹
45. Europaparlamentet hänvisar rådet och kommissionen till den aktuella studie om genomförandet av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning som lades fram inför Europaparlamentets underutskott för mänskliga rättigheter den 28 juni 2007 och för arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna i december 2007. Parlamentet uppmanar dessa båda organ att följa studiens rekommendationer, exempelvis rekommendationen om att utarbetandet av en tydlig global vision med nationell fokus för att granska den lokala politiska, sociala, kulturella och rättsliga kontexten. Parlamentet uppmanar kommissionen att efter en grundlig analys skicka instruktioner till sina delegationer och till medlemsstaternas beskickningar för att hjälpa dem genomföra riktlinjerna.
46. Europaparlamentet ser fram emot granskningen av genomförandet av EU:s riktlinjer om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning, vilken förbereds för att läggas fram inför rådsarbetsgruppen för mänskliga rättigheter. Parlamentet förväntar sig att rådsarbetsgruppen för mänskliga rättigheter inom ramen för revideringen av dessa riktlinjer ska diskutera specifika kriterier för att agera i enskilda fall i syfte att förbättra genomförandet av riktlinjerna. Parlamentet rekommenderar att åtgärder antas för att se till att förbudet mot tortyr respekteras och

---

¹ Signatärstater (i december 2007): Belgien, Cypern, Danmark, Finland, Frankrike, Irland, Italien, Litauen, Luxemburg, Malta, Portugal, Slovakien, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland och Österrike. (Endast två länder – Albanien and Argentina – har ratificerat konventionen, som måste ratificeras av 20 länder för att träda ikraft.)

för att motstå varje försök att fastställa en EU-ståndpunkt som legitimerar användningen av diplomatiska försäkringar för att underlätta överföringen av personer till ett land där de riskerar tortyr.

47. I ljuset av artikel 15 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, som rör frihet från tortyr eller annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, efterlyser Europaparlamentet en uppdatering av riktlinjerna om tortyr och annan grym, omänsklig och förnedrande behandling eller bestraffning.
48. Europaparlamentet begär att ordförandeskapet eller rådets sekretariat regelbundet ska närvara i relevanta FN-kommittéer och utvidga samarbetet med Europarådet och dess kommitté till förhindrande av tortyr så att man får konkret och användbart material som underlag vid beslut om démarches gentemot vissa länder.
49. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att fortsätta med démarches gentemot alla EU:s internationella partner när det gäller ratificeringen av internationella konventioner som förbjuder tortyr och misshandel, liksom tillhandahållandet av rehabiliteringsstöd till tortyroffer. Parlamentet uppmanar EU att prioritera kampen mot tortyr och misshandel i sin människorättspolitik, framför allt genom ökad användning av EU:s riktlinjer och alla andra EU-instrument som det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter och genom att se till att medlemsstaterna inte godtar diplomatiska försäkringar från tredjeländer där det finns en påtaglig risk för att personer ska utsättas för tortyr och misshandel.

Barn och väpnade konflikter

50. Europaparlamentet välkomnar den rapport från FN:s generalsekreterares särskilda representant för barn och väpnade konflikter som offentliggjordes den 13 augusti 2007. I rapportens slutsatser anges att FN:s medlemsstater bör tillämpa konkreta och målinriktade åtgärder mot motsträviga människorättskränkare.
51. Europaparlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts vid tillämpningen av standarder för att skydda barn när det gäller att ställa anklagade förövare till svars för sina gärningar, som Internationella brottmålsdomstolens anklagelser mot ledare för olika stridande fraktioner i Demokratiska republiken Kongo och anklagelserna mot fyra ledande medlemmar av Herrens befrielsearmé. Parlamentet betraktar det som en betydelsefull framgång att specialdomstolen för Sierra Leone har funnit att rekryteringen eller användningen av barn under 15 år i strider är en krigsförbrytelse enligt internationell rättspraxis och att de nyligen har dömt militära ledare för att ha rekryterat barn.
52. Europaparlamentet välkomnar att barn allt mer ingår i en rad olika förhandlingar, avtal, fredsbyggande och fredsbevarande insatser, dagordningar och fördrag. Parlamentet betonar emellertid att klausuler om barn i fredsavtal bör vara specifika och att det måste gå att uppnå målen.
53. Europaparlamentet välkomnar att barn allt mer ingår i mekanismerna för ansvaret för brott mot internationell rätt (i detta sammanhang uppmärksammas de insatser som

Liberias sannings- och försoningskommission har gjort med detta som mål under 2007) som ett viktigt sätt att respektera barns rätt att delta i beslut som påverkar deras liv. Parlamentet betonar emellertid att ett sådant deltagande måste ha barnets bästa för ögonen, inklusive genom genomförandet av politik och förfaranden lämpliga för barnets ålder och främjandet av rehabilitering och återanpassning av barnoffer.

54. Europaparlamentet välkomnar att de integrerade avvärpnings-, demobiliserings- och återanpassningsstandarderna (2006), principerna och riktlinjerna från Paris om barn som har anknytning till väpnade styrkor eller väpnade grupper (2007) utgör en betydelsefull framgång när gäller att formulera en politik och att de nu måste genomföras i praktiken.
55. Europaparlamentet välkomnar att ytterligare sju länder (Argentina, Guatemala, Kroatien, Laos, Mauretanien, Marocko och Ukraina) har ställt sig bakom det internationella åtagande att stoppa rekryteringen av barn i väpnade konflikter som är känt som Parisåtagandena och Parisprinciperna. Parlamentet beklagar att Förenta staterna inte har undertecknat dessa dokument eftersom det motsätter sig klausulen om Internationella brottmålsdomstolen.
56. Europaparlamentet uppmanar de medlemsstater som inte har undertecknat och ratificerat de fakultativa protokollen till konventionen om barnets rättigheter¹ att utan dröjsmål göra detta.
57. Europaparlamentet konstaterar att det portugisiska ordförandeskapet följde det tyska initiativet i enlighet med riktlinjerna och instruerade alla beskickningar i prioriterade länder att betrakta de landsspecifika strategier som arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna antog den 15 juni 2007 som permanenta instruktioner som ska införlivas i uppdragschefernas arbete när det gäller barn i väpnade konflikter. Parlamentet välkomnar att ordförandeskapet dessutom till lokala ordförandeskap har vidarebefordrat de rapporter som relevanta icke-statliga organisationer har mottagit om specifika länder.

Människorättsförvarare

58. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att på ett mer öppet och systematiskt sätt genomföra EU:s riktlinjer om människorättsförvarare, med tanke på att detta är ett viktigt och innovativt instrument som är avsett att skydda och stödja de människorättsförvarare som är utsatta för de största riskerna.
59. Europaparlamentet förväntar sig att identifieringen av riktlinjerna för människorättsförvarare som en prioriterad del av EU:s människorättsutrikespolitik ska matchas av effektivt genomförande av dessa riktlinjer i lokala strategier för 120 länder. Parlamentet påpekar att bristen på EU-démarcher till förmån för människorättsförvarare i vissa länder, exempelvis Kina, Tunisien, Etiopien, Iran och

---

¹ Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter, om försäljning av barn, barnprostitution och barnpornografi (i dess lydelse i november 2007). Har inte ratificerats av Finland, Förenade kungariket, Grekland, Irland, Luxemburg, Malta, Tjeckien, Tyskland och Ungern.

Fakultativt protokoll till konventionen om barnets rättigheter om barns deltagande i väpnade konflikter (i dess lydelse i oktober 2007). Har inte ratificerats av Estland, Grekland, Nederländerna eller Ungern. Har varken undertecknats eller ratificerats av Cypern.

Ryssland, verkar spegla bristande samförstånd bland EU:s medlemsstater där vissa enskilda medlemsstater prioriterar olika utrikespolitiska intressen och därigenom gör det omöjligt att vidta samlade åtgärder.

60. Europaparlamentet anser att ett konsekvent synsätt även bör fokusera på att stärka kapacitetsbyggandet bland människorättsaktivister och främja mekanismer för samråd och interagerande mellan dessa och deras regeringar i frågor som rör demokratireformer och främjandet av de mänskliga rättigheterna, särskilt när demokratiseringsprocessen står på spel.
61. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att aktivt uppmuntra människorättsförsvarare att sprida information om icke-våldsteori och -praktik och försöka främja kunskap om och utbyte av de bästa metoderna mellan dem, baserat på direkta erfarenheter på fältet.
62. Europaparlamentet begär att rådet omedelbart överväger frågan om nödvisum för människorättsförsvarare. Parlamentet anser att konfidentialitet när det gäller EU:s démarcher till förmån för människorättsförsvarare ibland är användbart men begär att EU:s lokala personal, trots denna konfidentialitet, alltid ska informera de lokala icke-statliga organisationerna om sådana démarcher på ett konfidentiellt sätt.
63. Europaparlamentet betonar ännu en gång hur viktigt det är att handboken för att genomföra riktlinjerna görs tillgänglig för människorättsförsvarare på fältet. Parlamentet uppmuntrar arbetsgruppen för de mänskliga rättigheterna att sprida översättningar av EU:s riktlinjer för människorättsförsvarare på de EU-språk som används som lingua franca i tredjeländer samt på de viktigaste icke-europeiska språken bland regionala kontor och ambassader/delegationer. Parlamentet välkomnar att det hittills finns det översättningar på språk som ryska, arabiska, kinesiska och farsi men betonar att mer översättningar behöver produceras lokalt. Parlamentet uppmanar EU:s medlemsstater att förenkla viseringen för människorättsförsvarare som inbjuds att delta i arrangemang som anordnas av Europeiska unionen eller som flyr från förvärrade säkerhetsförhållanden.

Riktlinjer för människorättsdialog och erkända samråd med tredjeländer

64. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att inleda en övergripande utvärdering av riktlinjerna för människorättsdialoger och ta fram tydliga indikatorer för varje dialogs effekt och kriterier för att inleda, avsluta och återuppta dialoger.
65. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsdialoger ska baseras på ömsesidighet både när det gäller EU:s territorium och tredjeländers territorium.
66. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsfrågor ska granskas på högsta politiska nivå för att ge större politisk tyngd åt människorättsfrågor. Parlamentet anser att denna dialog därför aldrig bör användas för att begränsa ämnet till expertmöten och därmed ge det en andra klassens ställning i förhållande till andra politiska frågor. Parlamentet uppmanar därför rådet och kommissionen att vidta följande åtgärder:
  - Offentliggöra målen för varje dialog och övervaka att de genomförs.

- Kräva att en utvärdering görs av varje dialog ”varje år” och inte ”helst” varje år.
  - Se till att det i varje möte inom dialogen, förutom ett visst mått av tekniska diskussioner för tjänstemän, ingår en politisk komponent som inbegriper de som ansvarar för dessa frågor på ”ministernivå”.
  - Göra Europaparlamentets företrädare delaktiga i dialogen och särskilt i utvärderingsmöten där specifika ärenden diskuteras.
67. I detta sammanhang betonar Europaparlamentet än en gång de förslag som anges i parlamentets ovan nämnda resolution av den 6 september 2007 om hur dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter fungerar med tredjeländer.
68. Europaparlamentet betonar att Kina systematiskt fortsätter att kränka de mänskliga rättigheterna och att Kinas människorättsfacit, trots regimens löften inför de kommande olympiska spelen, inte har förbättrats. Parlamentet betonar behovet av att kraftigt intensifiera människorättsdialogen mellan EU och Kina. Parlamentet välkomnar att Kina har beslutat att alla dödsdomar ska granskas av högsta domstolen men är fortfarande bekymrat över att Kina fortfarande utför det högsta antalet avrättningar i världen. Parlamentet konstaterar att trots den kinesiska regeringens upprepade försäkringar om att de tänker ratificera den internationella konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter har Kina fortfarande inte ratificerat konventionen. Parlamentet beklagar att det inte antogs någon gemensam EU-Kina-förklaring om mänskliga rättigheter vid det toppmöte mellan EU och Kina som hölls i Peking den 28 november 2007, trots att man ursprungligen hade meddelat att det var tänkt att en sådan förklaring skulle utfärdas. Parlamentet uppmanar rådet att förse parlamentet med mer detaljerad information efter diskussioner, inklusive en detaljerad förteckning över démarcher som rådet och medlemsstaterna har gjort i enskilda ärenden. Parlamentet konstaterar att det trots betydande ekonomiska reformer förekommer systematiska kränkningar av politiska och mänskliga rättigheter i form av politiskt motiverat fängslande, attacker mot och trakasserier av advokater och människorättsförsvarare, brist på oberoende rättsväsende, tvångsarbete, yttrandefrihet och religionsfrihet, religiösa och etniska minoriteters rättigheter, godtyckliga gripanden, Laogai-fånglägersystemet och anklagelser om organstölder. Parlamentet konstaterar att det bör läggas mer vikt vid dessa problem inför de olympiska spelen i Peking, vilka innebär en viktig historisk möjlighet att förbättra de mänskliga rättigheterna i Kina. I samband med detta är parlamentet bekymrat över den kinesiska lagstiftningen, inklusive systemet med statshemligheter, som förhindrar den öppenhet som krävs för att utveckla goda styrelseformer och ett system som präglas av rättsstatsprincipen. Parlamentet är oroat över de restriktioner som de kinesiska myndigheterna har infört för de kinesiska och internationella medierna, inklusive den kinesiska och internationella pressens tillgång till Internet, bloggande och tillgång till information. Parlamentet är dessutom oroat över att journalister och människorättsaktivister svartlistas, inklusive Dalai Lama, hans medhjälpare och falun gong-utövare. Parlamentet betonar behovet av att även efter de olympiska spelen fortsätta att försiktigt övervaka människorättsituationen och lagstiftningsändringar som berör denna fråga. Parlamentet uppmanar EU att se till att dess handelsförbindelser med Kina är kopplat till människorättsreformer och uppmanar i detta sammanhang rådet att göra en

övergripande utvärdering av människorättssituationen innan det slutför några nya partnerskaps- och samarbetsramavtal. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att ta upp frågan om inre Mongoliet, östra Turkistan och Tibet, att aktivt stödja stärkandet av en öppen dialog mellan den kinesiska regeringen och den tibetanska regeringens sändebud i exil och att integrera frågan om hur den kinesiska politiken i Afrika påverkar de mänskliga rättigheterna. Parlamentet är fortsatt oroat över den systematiska kränkningen av etniska uigurers mänskliga rättigheter i den autonoma regionen Xinjiang.

69. Europaparlamentet är fortsatt oroat över att människorättsdialogen med Iran har varit avbruten sedan 2004 på grund av bristande samarbetsvilja från den iranska sidan. Parlamentet upprepar de åsikter som framfördes i den senaste rapporten, uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att stödja dissidenter och demokratiaktivister och att stärka – genom fredliga och icke-våldsamma metoder – befintliga processer som kan främja demokratiska, institutionella och konstitutionella reformer, garantera att dessa reformer blir varaktiga och göra alla iranska människorättsförsvarare och företrädare för det civila samhället mer delaktiga i beslutsprocessen och stärka deras allmänpolitiska roll. Parlamentet fördömer den nya moralkampanj som de iranska myndigheterna lanserade i början av april 2007, som medförde att tusentals iranska män och kvinnor arresterades i ett försök att ”slå tillbaka mot omoraliskt beteende”. Parlamentet fördömer den iranska regimens ökade användning av dödsstraffet.
70. Europaparlamentet beklagar bristen på resultat från samråden mellan EU och Ryssland om mänskliga rättigheter och vill att parlamentet ska vara delaktigt i en sådan process. Parlamentet uppmuntrar de insatser som rådet och kommissionen har gjort för att se till att samråden växelvis hålls i EU och Ryssland, vilket gör att även andra ryska ministerier än utrikesministeriet deltar i samråden, och där den ryska delegationen deltar i de möten med ryska och europeiska icke-statliga organisationer eller parlamentsorgan som hålls i samband med samråden. Parlamentet beklagar att EU endast har haft begränsad framgång när det gäller att ändra politiken genom att ta upp känsliga frågor som situationen i Tjetjenien och andra republiker i Kaukasus, straffrihet och ett oberoende rättsväsende, behandlingen av människorättsförsvarare, mediernas oberoende och yttrandefrihet, behandlingen av etniska minoriteter, respekten för rättsstatsprincipen och skydd för mänskliga rättigheter i de väpnade styrkorna, diskriminering på grund av sexuell läggning samt andra frågor. Parlamentet anser att den långvariga debatten om Tjetjenien bör utvidgas till att även inbegripa den oroande situationen i Ingusjien och Dagestan. Parlamentet beklagar djupt att journalister, människorättsförsvarare och icke-statliga organisationer fortsätter att förföljas, exempelvis de senaste trakasserierna mot Novaya Gazeta och Nizjnij Novgorod-stiftelsen för främjandet av tolerans. Parlamentet uppmanar Ryssland att vidta ytterligare åtgärder för att skydda yttrandefriheten och journalisters och människorättsförsvarares säkerhet. I samband med detta anser parlamentet att Rysslands samarbete med OSSE, Europarådet och FN:s människorättsmekanismer samt ratificeringen av alla relevanta människorättskonventioner bör vara en av EU:s prioriteringar, särskilt ratificeringen av protokoll nr 14 till Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, som ändrar konventionens kontrollsystem. Parlamentet beklagar Rysslands ovilja att ta emot ett tillräckligt stort antal utländska

valobservatörer och att de inte ges tid att ordentligt övervaka valen i överensstämmelse med OSSE:s normer. Parlamentet måste därför ifrågasätta hur demokratiskt parlamentsvalet verkligen var. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att ta upp människorättsfrågor, inklusive enskilda ärenden, med de ryska myndigheterna på högsta nivå och inom ramen för det nya partnerskaps- och samarbetsavtalet med Ryssland. Parlamentet uppmanar kommissionen att, utöver människorättsklausulen, fastställa tydligare skyldigheter och inrätta effektivare övervakningsmekanismer så att människorättssituationen verkligen kan förbättras.

71. Europaparlamentet uppmanar rådet och kommissionen att tillsätta underkommittéer för mänskliga rättigheter med alla grannländer. Parlamentet upprepar sin uppmaning till parlamentsledamöterna att engagera sig i förberedelserna inför dessa möten och informera sig om resultaten från dem. Parlamentet anser att även om de första rundorna av sådana möten, precis som i Tunisiens och Egyptens fall, kan inriktas på att få till stånd en varaktig underkommitté och främja tillit och förtroende bland parterna måste sådana underkommittéer, särskilt med Marocko, nu bli mer resultatorienterade och fastställa konkreta riktmärken och indikatorer för att mäta framgången. Parlamentet påminner om att dessa underkommittéer inte har befogenhet att fatta beslut men att de kan lägga fram förslag till relevant associeringskommitté eller till organ på högre nivå i den politiska dialogen, som i enlighet med den europeiska grannskapspolitikens handlingsplaner och associeringsavtal är skyldigt att diskutera människorättsfrågor som en del av den politiska dialogen. Parlamentet föreslår att resultatdokument som har diskuterats på expertmöten även förs upp på dagordningen till mötena på politisk nivå (toppmöten) inom ramen för de politiska dialogerna och samråden om mänskliga rättigheter så att man minskar skillnaderna mellan de båda sidornas pressmeddelanden om människorättssituationen eftersom dessa ofta motsäger varandra.
72. Europaparlamentet uppmärksammar kommissionens och rådets försök att anordna en andra runda samtal inom ramen för dialogen mellan EU och Uzbekistan om mänskliga rättigheter i maj 2008. Parlamentet påpekar än en gång att en dialog om mänskliga rättigheter och expertmöten om Andijanmassakern 2005 inte i sig utgör en framgång och inte kan anföras som skäl för att häva sanktionerna. Parlamentet konstaterar att avsaknaden av en oberoende internationell utredning om Andijanmassakern och bristen på förbättring av människorättssituationen i Uzbekistan – vilket var de villkor som EU ställde upp för att häva sanktionerna – helt logiskt har medfört att sanktionerna mot Uzbekistan har utökats. Parlamentet välkomnar att det i slutsatserna från mötet i rådet (allmänna frågor och yttre förbindelser) den 15–16 oktober 2007 infördes specifika villkor som måste uppfyllas inom sex månader för att det tillfälliga hävandet av viseringsrestriktionerna ska behållas. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att göra en ordentlig konsekvensbedömning av beslutet om att under sex månader häva vissa av de viseringsrestriktioner som utgör en del av EU:s sanktioner mot Uzbekistan, och att se över den allmänna människorättssituationen i landet. Parlamentet beklagar att Uzbekistan än så länge inte har visat upp några framsteg på något av dessa områden. Parlamentet är bestört över presidentvalet i Uzbekistan den 23 december 2007, vilket enligt OECD:s kontor för demokratiska institutioner och mänskliga rättigheter hölls i en strikt kontrollerad politisk miljö, utan utrymme för en verklig opposition och som rent allmänt inte levde upp till flera av OSSE:s åtaganden för demokratiska val. Parlamentet

fördömer mordet på Mark Weil, grundare och konstnärlig ledare för den oberoende Ilkhomeatern i Tasjkent, den 9 september 2007, och mordet på journalisten och den uzbekiska regimkritikern Alisher Saipov i staden Osj i Kirgizistan den 24 oktober 2007. Parlamentet upprepar sitt krav på omedelbar frigivning av alla politiska fångar¹ och välkomnar avskaffandet av dödsstraffet.

73. Europaparlamentet stöder rådets vilja att upprätta människorättsdialoger med samtliga fyra kvarvarande centralasiatiska länder. Parlamentet begär att dialogerna ska vara resultatorienterade och helt i linje med EU:s riktlinjer om människorättsdialoger med tredjeländer, med garantier för att det civila samhället och Europaparlamentet är delaktiga. Parlamentet begär att upprättandet av dialogerna ska matchas av adekvata resurser inom rådets och kommissionens sekretariat. Parlamentet påpekar att i vissa fall gör de praktiska arrangemangen det svårare att genomföra dialogerna, exempelvis när endast konsekutivtolkning erbjuds, vilket var fallet i människorättsdialogen med Turkmenistan.
74. Europaparlamentet konstaterar att de avsteg som EU har gjort från sina åtaganden gentemot Turkiet på dess väg mot anslutning är en viktig orsak till att människorättsreformerna har blivit ännu mer försenade i Turkiet.
75. Europaparlamentet hoppas att de ansvariga för mordet på Benazir Bhutto identifieras och ställs inför rätta så snabbt som möjligt. Parlamentet konstaterar att människorättsituationen i Pakistan har förvärrats under hela 2007, framför allt hoten mot rättsväsendets oberoende och mediefriheten. Parlamentet noterar att ett nytt landstrategidokument har antagits för Pakistan och välkomnar att konfliktförebyggande åtgärder och mänskliga rättigheter har integrerats i hela detta dokument. Parlamentet konstaterar att det första mötet i Europeiska gemenskapens och Pakistans gemensamma kommitté hölls i Islamabad den 24 maj 2007 och betonar att mänskliga rättigheter måste placeras högt på dagordningen till alla kommande möten.

Kvinnlig könsstympning och andra traditionella sedvänjor som skadar kvinnor

76. Europaparlamentet understryker att insatser för att utrota alla former av kvinnlig könsstympning bör intensifieras såväl på gräsrotsnivå som inom den politiska processen, så att man lyfter fram att könsstympning både är en kränkning av de mänskliga rättigheterna och en könsfråga.
77. Europaparlamentet insisterar på att kvinnors rättigheter uttryckligen ska tas upp i alla människorättsdialoger, särskilt kampen mot och utrotandet av alla former av diskriminering och våld mot kvinnor och flickor, inklusive alla former av traditionella sedvänjor som skadar kvinnor, exempelvis kvinnlig könsstympning och barn, eller tvångsgiftermål, alla former av människohandel, våld inom familjen, mord på kvinnor, utnyttjande på arbetsplatsen och ekonomiskt utnyttjande.

---

¹ Särskilt Mutabar Tadjibaeva, ordförande för människorättsorganisationen Plammenoe Serdtse, och följande 12 människorättsförsvarare: Saidjahon Zainabitdinov, Nosim Isakov, Norboi Kholjigitov, Abdusattor Irzaev, Habibulla Okpulatov, Azam Formonov, Alisher Karamatov, Mamarajab Nazarov, Dilmurad Mukhiddinov, Rasul Khudainasarov, Bobumurod Mavlanov och Ulugbek Kattabekov.

78. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att använda sig av människorättsklausulen för att göra bekämpandet av alla former av kvinnlig könsstympning till en prioriterad fråga i förbindelserna med tredjeländer, särskilt de länder som har förmånliga förbindelser med EU inom ramen för Cotonouavtalet, och att sätta press på dem för att få dem att anta lagbestämmelser och de administrativa, rättsliga och förebyggande åtgärder som krävs för att få ett slut på detta bruk.
79. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att framför allt försöka förmå Afrikanska unionens medlemsstater att ratificera och genomföra Afrikanska unionens protokoll om kvinnors rättigheter i Afrika.
80. Europaparlamentet uppmanar rådet, kommissionen och medlemsstaterna att stärka det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR) och att garantera att medel anslås till verksamhet som syftar till att eliminera alla former av kvinnlig könsstympning.

Allmän granskning av rådets och kommissionens verksamhet, inklusive de två ordförandeskapens arbete

81. Europaparlamentet beklagar den burmesiska juntans pågående kränkningar av de mänskliga rättigheterna och stöder EU:s åtagande att nå det fastställda målet att upprätta en legitim, demokratisk, civil regering som respekterar sin befolknings mänskliga rättigheter och återupprättar normala förbindelser med det internationella samfundet. Parlamentet välkomnar den gemensamma ståndpunkt som rådet antog i november 2007 om att förnya befintliga restriktioner och införa ytterligare restriktioner, men beklagar att viktiga sektorer som energi har undantagits från dessa restriktioner. Parlamentet fördömer de burmesiska myndigheternas brutala reaktion på de buddhistiska munkarnas demonstrationer och andra fredliga demonstranter. Parlamentet välkomnar utnämningen av ett särskilt EU-sändebud för Burma och ber kommissionen att aktivt stödja den burmesiska demokratiörelsen inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter.
82. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförandeskap att inrikta sig på länder där människorättsituationen är extra allvarlig. Parlamentet uppmanar framför allt rådet att till fullo genomföra EU:s riktlinjer för människorättsförsvare och att anslå ytterligare medel för projekt inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter, särskilt projekt för att främja demokrati i Burma, Eritrea, Kuba, Laos, Nordkorea, Uzbekistan, Vietnam, Vitryssland och Zimbabwe. Parlamentet anser att utarbetandet och genomförandet av dessa projekt inte bör ha som villkor att de ska godkännas av eller omfatta samarbete med respektive regimer.
83. Europaparlamentet välkomnar att den första EU-dagen mot människohandel kunde hållas den 18 oktober 2007. Denna dag är avsedd att öka medvetenheten om människohandel och att understryka att EU sedan länge har åtagit sig att utrota denna handel.
84. Europaparlamentet välkomnar det forum för icke-statliga organisationer på människorättsområdet som EU anordnade i Lissabon i december 2007 på temat

ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter. Parlamentet ställer sig bakom forumets rekommendationer, i vilka det bekräftas att de mänskliga rättigheterna är odelbara och universella och där man framgångsrikt kopplade samman de externa och interna aspekterna av EU:s politik.

85. Europaparlamentet välkomnar det fjärde möte i EU:s nätverk av kontaktpunkter som rör personer ansvariga för folkmord, krigsförbrytelser och brott mot mänskligheten, som hölls i Haag den 7–8 maj 2007. Parlamentet uppmärksammar det arbete som utfördes under mötet, som enbart ägnades åt Rwanda och europeiska länders utredningar av misstänkta rwandier.
86. Europaparlamentet uppmanar rådets ordförandeskap att göra något åt EU:s brist på handling i Darfur. Parlamentet välkomnar Afrikanska unionens och FN:s insats i Darfur (Unamid), som enhälligt godkändes den 31 juli 2007 genom FN:s säkerhetsråds resolution 1769(2007), som ett litet steg i rätt riktning. Parlamentet noterar att Unamid tog över efter Afrikanska unionens uppdrag i Sudan (AMIS) den 31 december 2007, och har ett inledande mandat som löper ut den 31 juli 2008. Parlamentet förväntar sig att den 7 000 man starka AMIS-styrkan, som hittills har ansvarat för det fredsbevarande uppdraget, kommer att smälta samman med denna nya styrka och att alla nödvändiga åtgärder kommer att vidtas för att göra det möjligt för Unamid att uppfylla sitt mandat, inklusive periodisk översyn av antalet fredsbevarande soldater som har stationerats ut. Parlamentet insisterar trots detta på att de arresteringsordrar som Internationella brottmålsdomstolen har utfärdat för Darfur ska verkställas så snart som möjligt.
87. Europaparlamentet välkomnar det arbete som har påbörjats i FN för att nå en enhetlig uppförandestandard för all personal som deltar i fredsbevarande uppdrag. Parlamentet noterar att det i handlingsplanen för insatsstyrkan anges som krav att sex grundprinciper måste införlivas i alla uppförandekoder för FN:s permanenta samordningskommitté (IASC), inklusive en princip om förbud mot sexuell aktivitet med personer under 18 år, oavsett den lokala lagliga åldern för könsumgänge. Parlamentet välkomnar att denna uppförandekod nu gäller all FN:s fredsbevarande och humanitära personal. Parlamentet välkomnar upprättandet av enheter för personligt uppträdande de inom ramen för FN-uppdragen i Burundi, Elfenbenskusten, Demokratiska republiken Kongo och Haiti, som ska undersöka anklagelser och bistå offer. Parlamentet förväntar sig att uppförandekoden tillämpas fullt ut i alla FN-uppdrag, i förekommande fall även med straffrättsliga påföljder för de personer som bevisligen har våldtagit eller sexuellt utnyttjat barn.
88. Europaparlamentet välkomnar att rådet upprättar och regelbundet uppdaterar förteckningar över de länder där det görs extra insatser för att genomföra EU:s riktlinjer om barn och väpnade konflikter, dödsstraffsinsatser (länder som anses ligga på gränsen till att avskaffa dödsstraffet) och insatser för människorättsförsvarare. Parlamentet konstaterar att en liknande praxis även planeras enligt genomförandestrategin för EU:s nya riktlinjer om främjandet och skyddandet av barnets rättigheter. Parlamentet uppmanar kommissionen och rådet att utvidga denna goda praxis, som bland annat gör det möjligt för EU att reagera effektivare på EU:s riktlinjer om tortyr genom démarcher,

uttalanden och andra former av åtgärder. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att använda sig av FN:s särskilda mekanism och ta hänsyn till Europaparlamentets rekommendationer och brådskande resolutioner när dessa särskilt viktiga länder identifieras.

89. Europaparlamentet upprepar sin begäran om att diskrimineringsfrågor uttryckligen ska tas upp i alla människorätts- och demokratidiskussioner med tredjeländer, instrument, dokument och rapporter, inklusive årsrapporterna, inklusive frågan om etniska minoriteter, religionsfrihet inklusive diskriminering av minoritetsreligioner, skyddandet och främjandet av ursprungsbefolkningars rättigheter, kvinnors mänskliga rättigheter, barnets rättigheter, rättigheter för ursprungsbefolkningar, personer med funktionshinder inklusive utvecklingsstörda personer och människor med alla typer av sexuell läggning och i förekommande fall låta deras organisationer delta fullt ut, både inom EU och tredjeländer när så är lämpligt.

Kommissionens program för externt bistånd

Europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR)

90. Europaparlamentet efterlyser fullständig insyn i hur pengarna används och projekt väljs och utvärderas inom ramen för det europeiska instrumentet för demokrati och mänskliga rättigheter (EIDHR). Parlamentet begär att alla utvalda projekt ska publiceras på Internet, när detta är förenligt med mottagarskyddet.
91. Europaparlamentet välkomnar att det inom ramen för EIDHR har antagits nya åtgärder som gör det möjligt att agera snabbt för att skydda människorättsförsvarare utan att behöva tillämpa ett upphandlingsförfarande. Parlamentet uppmanar kommissionen att snabbt och effektivt genomföra denna nya åtgärd.
92. Europaparlamentet konstaterar att EIDHR:s anslagna medel för EU:s valövervakningsuppdrag 2007 uppgick till 23 procent av EIDHR:s totalt använda medel (30,1 miljoner euro) och att 11 sådana uppdrag genomfördes.
93. Europaparlamentet konstaterar att en stor andel (ca 50 procent) av EIDHR:s samlade projektbudget för 2007 gick till stora tematiska projekt och att endast en liten del (24 procent) gick till program för att stödja enskilda länder (motsvarande mikroprojekt). Parlamentet konstaterar dessutom att endast en liten andel av medlen gick till Asien, den kontinent där problemen med människorättskränkningar är störst. Parlamentet föreslår därför en omprövning av den geografiska balansen.
94. Europaparlamentet konstaterar att försiktighet bör råda vid finansieringen av internationella organisationer som finansieras med bidrag från medlemsstaterna, exempelvis Internationella brottmålsdomstolen, eftersom finansiering av sådana organisationer är detsamma som att subventionera statliga parter, vilka har en skyldighet att tillhandahålla dess organisationers finansiering, och innebär en risk för andra projekt och institutioner som förlitar sig på medel från EIDHR, exempelvis icke-statliga organisationers projekt och specialdomstolen för Sierra Leones arvsprogram och utåtriktade arbete.

Genomförandet av människorätts- och demokratiklausuler i externa avtal

95. Europaparlamentet beklagar att människorätts- och demokratiklausulen, en viktig del i alla samarbets- och partnerskapsavtal med tredjeländer, fortfarande inte tillämpas på ett konsekvent sätt, eftersom det saknas ett instrument för att se till att den efterlevs.
96. I samband med detta betonar Europaparlamentet än en gång de förslag som anges i parlamentets ovan nämnda resolution av den 14 februari 2006 om människorätts- och demokratiklausuler i EU:s avtal.
97. Europaparlamentet upprepar sitt krav på att människorättsklausuler ska genomföras på ett mer öppet sätt via samråd mellan parterna, där det anges vilka politiska och rättsliga mekanismer som ska användas vid en begäran om att bilateralt samarbete tillfälligt ska hävas på grundval av upprepade och/eller systematiska människorättskränkningar som strider mot internationell rätt. Parlamentet anser att det i dessa klausuler även bör ingå detaljer om såväl mekanismer för att tillfälligt häva ett samarbetsavtal som en ”varningsmekanism”.
98. Europaparlamentet konstaterar att EU inte ingick några nya avtal med människorättsklausuler under 2007.
99. Europaparlamentet välkomnar att kommissionen och rådet tillfälligt hävde Vitrysslands förmånsbehandling i juni 2007 i enlighet med det allmänna preferenssystemet till följd av att den vitryska regeringen inte genomförde några av de rekommendationer som Internationella arbetsorganisationen (ILO) lade fram 2004.

Integrering av ett människorättsperspektiv i all politik

100. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att noga övervaka de förmåner som ges enligt det allmänna preferenssystemet till sådana länder som har uppvisat allvarliga brister när det gäller att genomföra ILO:s konventioner om grundläggande arbetsstandarder, med hänsyn till kränkningar av medborgerliga och politiska rättigheter eller användningen av straffarbete. Parlamentet uppmanar kommissionen att utarbeta kriterier för att avgöra när förmånerna enligt det allmänna preferenssystemet ska dras in av människorättskäl.
101. Europaparlamentet påminner om den deklaration om rätten till utveckling som antogs genom FN:s generalförsamlings resolution 41/128 av den 4 december 1986, i vilken det anges att rätten till utveckling är en omistlig mänsklig rättighet och att stater har det primära ansvaret för att skapa villkor som är gynnsamma för att förverkliga rätten till utveckling, och måste vidta åtgärder för att formulera internationella utvecklingspolitiska riktlinjer så att dess rättigheter förverkligas fullt ut. Parlamentet efterlyser åtgärder för att se till att internationella utvecklingsprogram avsedda att ta upp staters ansvar omfattar och är tillgängliga för personer med funktionshinder, i enlighet med artikel 32 i den FN-konvention om rättigheter för personer med funktionshinder, som Europeiska gemenskapen undertecknade den 30 mars 2007.

102. Europaparlamentet påminner om att det i EU:s allmänna budget för 2008 ingår anslag till personer med funktionshinder som ska kontrolleras för att se till att de, i egenskap av gemenskapsstöd, är förenliga med artikel 32 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionshinder och begär att dessa budgetbestämmelser ska genomföras strikt och följas upp.
103. Europaparlamentet uppmanar rådet att göra allt det kan för att genomföra den grundläggande rätten till hälsa när det gäller behandlingen av smärta och tillgången till opiater för smärtlindring. Parlamentet noterar att Internationella narkotikakontrollstyrelsen har bett det internationella samfundet att främja förskrivningen av värktabletter, särskilt i fattiga länder, eftersom allvarlig underbehandling rapporteras i fler än 150 länder.
104. Europaparlamentet fördömer utan förbehåll allt utnyttjande av barn, oavsett om det rör sig om sexuellt utnyttjande, inklusive barnpornografi och barnsexturism, eller tvångsarbete, tillsammans med alla former av människohandel.
105. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att fortsätta att främja de europeiska och lokala företagens sociala ansvar. Parlamentet ber rådet att rapportera tillbaka till parlamentet om alla uppgifter från FN:s särskilda representant för frågor rörande företag och mänskliga rättigheter som förtydligar standarder för företagens sociala ansvar och multinationella företag och andra företags ansvar när det gäller mänskliga rättigheter.
106. Europaparlamentet uppmärksammar att invandringspolitiken prioriteras på dagordningen för EU:s interna och externa politik och att EU i sina texter har försökt koppla samman invandring och utveckling och se till att invandras grundläggande rättigheter respekteras. Parlamentet vidhåller emellertid att verkligheten på fältet motsäger dessa texter. Parlamentet är extra oroat över att avtal om återtagande av olagliga invandrare ingås med tredjeländer som inte har det rättsliga och institutionella maskineri som krävs för att hantera återtagandet av sina egna medborgare och skydda deras rättigheter.
107. Europaparlamentet uppmanar rådet att se till att respekten för flyktingars, asylsökandes och invandras rättigheter fullt ut omsätts i praktisk handling när EU ökar sitt samarbete med tredjeländer i invandrings- och asylfrågor. Parlamentet betonar att framför allt den europeiska grannskapspolitiken bör användas för att övervaka människorättsfacit på detta område. Parlamentet uppmanar rådet och kommissionen att kontrollera att det – inom ramen för den samarbetspolitik som rör åtgärder för att bekämpa olaglig invandring – inte ges något stöd till polis och rättsliga myndigheter i länder som på ett allvarligt och systematiskt sätt kränker de mänskliga rättigheterna och/eller inte rapporterar om hur de relevanta medlen används.
108. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att på internationell nivå ta EU-initiativ för att bekämpa förföljelser och diskriminering på grund av sexuell läggning och könsidentitet, exempelvis genom att lägga fram en resolution om denna fråga på FN-nivå och stödja icke-statliga organisationer och aktörer som främjar jämställdhet och icke-diskriminering. Parlamentet fördömer att homosexuellt beteende är ett brott i många länder, att Iran, Saudiarabien, Jemen, Sudan, Mauretanien och

Förenade arabemiraten och delar av Nigeria har dödsstraff för homosexuella aktiviteter, att 77 länder har lagar som gör det tillåtet för statliga myndigheter att åtala, och eventuellt utdöma fängelsestraff för personer som har sex med andra personer av samma kön och att flera länder, exempelvis Indien, Pakistan, Bangladesh, Uganda, Kenya, Tanzania, Zambia, Malawi, Niger, Burkina Faso, Sierra Leone och Malaysia, har lagar som ger fängelse från 11 år till livstid för detta brott. Parlamentet ställer sig helt och håller bakom Yogyakartaprinciperna om tillämpning av internationell humanitär rätt i förbindelse med sexuell läggning och könsidentitet. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna att bevilja asyl till sådana personer som riskerar förföljelse i sina hemländer på grund av deras sexuella läggning och könsidentitet.

109. Europaparlamentet uppmanar kommissionen och rådet att – inför det planerade ministermötet 2009 i FN:s drog- och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) – se till att anslagen till internationella organ som FN:s organ för att bekämpa illegala droger aldrig direkt eller indirekt används för att stödja säkerhetstjänsten i länder som begår allvarliga och systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna eller tillämpar dödsstraff i narkotikarelaterade mål. Parlamentet begär dessutom att det ska utarbetas ett dokument som på ett heltäckande och detaljerat sätt fastställer EU-medlemsstaternas bästa metoder när det gäller mänskliga rättigheter och narkotikapolitik med anledning av det kommande mötet i FN:s narkotikakommission.
110. Europaparlamentet upprepar hur viktigt det är att EU:s inre politik främjar efterlevnad av internationell humanitär rätt och att medlemsstaterna måste anta lagstiftning som bland annat är förenlig med skyldigheterna enligt Genèvekonventionen och tilläggsprotokollen till denna, konvention mot tortyr, folkmordskonventionen och Romstadgan för Internationella brottmålsdomstolen. Parlamentet välkomnar de framsteg som har gjorts när det gäller att tillämpa universell jurisdiktion i vissa medlemsstater. För att göra den externa och interna politiken mer konsekvent uppmanas rådet, kommissionen och medlemsstaterna att införliva kampen mot straffrihet för allvarliga internationella brott i utarbetandet av ett gemensamt EU-område med frihet, säkerhet och rättvisa.
111. Europaparlamentet upprepar sin oro över de restriktioner av Internetinnehåll – oavsett om dessa restriktioner avser spridningen eller mottagandet av informationen – som vissa regeringar har infört och som inte är helt förenliga med garantierna om yttrandefrihet. Parlamentet ber i detta sammanhang rådet och kommissionen att utarbeta gemenskapsregler för handel med tredjeländer som rör varor, inklusive programvara, maskinvara och andra liknande produkter, med som enda syfte att bedriva allmän övervakningsverksamhet och begränsa tillgången till Internet på ett sätt som är oförenligt med yttrandefriheten, samt importen och exporten av sådana varor, med undantag för varor vars enda syfte är att skydda barn. Parlamentet anser att samma sak bör gälla övervaknings- och/eller militärteknik som är avsedd för länder som systematiskt kränker de mänskliga rättigheterna. Parlamentet efterlyser dessutom konkreta lösningar så att europeiska företag hindras från att förse dessa länder med personuppgifter som kan användas för att kränka sådana rättigheter, framför allt yttrandefriheten.

Effektiviteten i Europaparlamentets ingripanden i människorättsärenden

112. Europaparlamentet ber rådet att delta i debatter om brådskande resolutioner och begär att underutskottet för mänskliga rättigheter ska få en mer konstruktiv roll när det gäller att utarbeta konsekventa och genomskinliga kriterier för att välja vilka ämnen som ska vara föremål för brådskande debatter.
113. Europaparlamentet rekommenderar att resolutioner och andra viktiga dokument som rör människorättsfrågor ska översättas till de språk som talas i de berörda områdena, särskilt språk vars användning inte erkänns av de statliga myndigheter som bär ansvaret för kränkningarna av de mänskliga rättigheterna.
114. Europaparlamentet beklagar djupt att de burmesiska och kubanska myndigheterna har avslagit Europaparlamentets begäran om att skicka en delegation till dessa länder för att besöka tidigare Sacharovpristagare. Parlamentet anser att Europaparlamentet bör underlätta inrättandet av ett nätverk av Sacharovpristagare, med regelbundna möten i parlamentet.
115. Europaparlamentet påminner parlamentets delegationer om att de systematiskt bör föra upp en interparlamentarisk debatt om människorättssituationen på dagordningen för sina besök till tredjeländer.
116. Europaparlamentet uppmärksammar det arbete som utträttats av dess tillfälliga utskott för CIA:s påstådda användning av europeiska länder för transport och illegal internering av fångar, och detta utskotts betänkande som ledde till den resolution i ämnet som parlamentet antog den 14 februari 2007¹. Parlamentet uppmanar EU och medlemsstaterna att arbeta tillsammans på alla nivåer för att såväl nu som i framtiden fördöma extraordinära överlämnanden.
-
- ◦
117. Europaparlamentet uppdrar talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, medlemsstaternas regeringar och parlament, kandidatländernas regeringar och parlament, FN, Europarådet, OSSE och regeringarna i de länder som nämns i resolutionen.

---

¹ EUT C 287 E, 29.11.2007, s. 309.